

O. Bleichvel.

1599.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1669 4°

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1669 4°

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1669 4°

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1669 4°

42, - 208.

LN 1669

M

LN 1669 M 42-208-4°

1

OMINA
FAVSTA LÆTAQ;

Quibus

ERVDITA PIETATE,
*ingenii suavitate, morumq; hone-
state ornatissimo viro iuveni, Dn.*

M. OLAO BLEICH
VELO, Christiani F.

*Wittembergâ, post consecutam sum-
mam in Philosophia Lauream, Rostochium
redeunti, serîo gratulatur: eundemq;
illinc in patriam contendentem
devotè prosequitur.*

IOHANNES ZEUTHENNIUS
L. F.

ROSTOCHII

Typis Myliandrinis. An. 1599.

vid

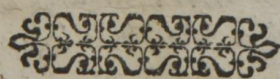

שירה

Ad imitationem cantici
sexti Eliae.

לא ב—על־לֹוֹרֵת נִמְצָאָה
מוֹכֵרָה בְּתֵבֵל מִחֲכָמָהוּ:
כִּי לֹא מַחִירָה יִשְׁקָל
כֶּסֶף וּפָז מַחִירָה גִלְגָּל:
בִּלְתִּי יִשְׁוֶה בְּמִדַּת כּוֹשׁ
גִּדְרָה יָפִי יָקָר מִלְּבוֹשׁ:
טוֹב מִסֶּחֶר זָהָב סִחְרָה
אֶל־כֹּל חֲפָצִים יִשְׁוּוּ בָּהּ:
רַבָּה יָקָרָה מֵאֹפִיר
אֲמֵנִים גְּדוֹלָה מִסְּפִיר:
אֲשֶׁר וְרַב־חַן בְּיָמֶיהָ
עֲשֹׂר וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלָהּ:
אֲזַתָּה אֲשֶׁר בִּלְבָב אֶהָב
אֶל מִלְּלָה גְדוֹלָה רַחֲבָה:
יַעַן שִׂמַּח לְמוֹד בִּלְכֹוֹל
כִּי אִו־תָּךְ חֲכָמָה הִלָּל:
הִיא כֹל לְמוֹכְרִים דּוֹר עֲשֹׂר
נֹתֵן

נֹתֵן	עֲשֶׂתָּה עַל רִקְתָּךְ:
חֶלֶף	כָּאֵב שְׁמָחָה גָּמַלְ
הֶדֶר	וְחֵן חֶלֶף עָמַלְ:
בְּגִלָּל	תְּבוֹנָתְךָ תָּמִיד
כֹּל אִוֹ—תָּךְ	יִרְצָה חֲסִיד:
אֶרֶץ	בָּמֹו הַמּוֹלָדָת
טוֹבָרָה	יִחְלַקְךָ מִלֵּאכֶת:
שׁוֹאֵל	אֲנִי מֵאֵל עֲלִיוֹן
לִנְחֹו—תָּךְ	בִּלְתִּי אֶסּוֹן:
הַחַוָּז	יִצְוָה מִלֵּאכִיו
שָׁעו—בְּרִים	נִגְדַּר פְּנִיו:
לִשְׂא—תָּךְ	בִּכְפָּ בִיתָה
לִצְלַח	לָךְ הַדִּרְכְּכֶרָה:
שָׂדֵי	יִבְיָאֲךָ אֶל רַעִים
יִחְדּוּ	לְחֻמְצִיאִם שְׁלֹוִים:
אֶתָּה	תְּחִי אֲחִי עֲתִיק
וְנִרְצָה	תְּחִי אֶצֶל צַדִּיק:
יִתֵּן	יִהְיֶה חֵיל חַיִּית
גַּם—עוֹד	אֲחֵלִים עַד תָּמוֹת:
יִתֵּן	לָךְ אַחֵר חַיִּים
אֶתָּה	לְעֵלִים עוֹלָמִים:

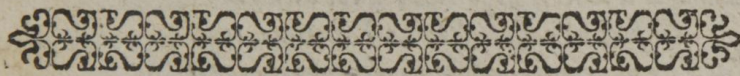

Α Λ Λ Ω Σ.

Ως κεν ἐλαττονάκεις μερόπων θυμός Δι' αἴκεται,
οὕτω ἀμετρήτους ἐργολαβοῦσι πόνους.
Τοὶ μὲν κάμνουσιν πλουτεῖν καὶ χρήματ' ἀγείρειν,
Χρυσίαν ἐρυθρὸν δερύροντες ἱ Φαιόν·
Πορφύρεωθ' ὑάκινθον ἔχεν πρόσινλῶπε ἴασσιν,
Εὐτυχίαν μεγάλῳ πῦρ νομιζόμενοι.
Τοὶ δ' ἀπερσκέπῃως παρ' ἀτίμον δόξαν ὁμίλου
Θηρῶσ', σὺ δ' ἐν γούῳ τέφρα ἔχουσι πρέπον.
Ἀλλ' ἀποκλίνοντι κραδίαις ὅππ' ἐκνομον ἦδ' ὄν,
Ὡπερ ἀπολλύσι Φιν πὸν ἔοντα νόον.
Εἰσέτι κ' ἀλλοίαις ἄλλοι μελέτησι γηραῖς
Νοῦν προσέχουσι φίλον· τῶν ἀμελοῦσι καλῶν.
Πάντες ὁμῶς ἀποληρῶσιν ἢ ἐξώπ' φέρονται
Τῶν κακῶν, ὕδωρ εἴσπε χεῖρα φουσι ποδῶν.
Οὐδ' ἐν γὰρ πύτων μόνιμον δηρὸν, καὶ ἔχοντι
Σύμφερον, ἀλλ' αἰεὶ πλεῖν βλάβερόν τε κακόν.
Εὖ δ' ἐκ' ὀπίσσεμένως βλέψῃς ἡλ' ἀκηδέα θυμόν,
Τοιούτων μὲν ἔχων, ἐστὶν ἀνὴρ ζωνεῖς.
Ἀθάνατον γὰρ πρῶτα θεόν, θεὸν ὑψιμέδοντα
Τιμᾶ καὶ κοσμεῖ ταῖς δρετῇσι νόον.
Καὶ γὰρ καλῶν τεχνῶν μελετήματα χρήσιμα ζητᾶ,
Παμπόλλῳ διδαχῇ ἐν φρεσὶ κρύπτει εἴης.
Α 3 Τούνοκα.

Τοῦνεκα νινὶ θεῷ κεχαρισμένῳ ἔσκε πανάγκῃ,
 ἤρεσε καὶ πολλοῖς ἀνδράσι (φρόδρα σαφούς :
 Τῷ φοίβῳ δεκτός, ταῖς πᾶμφιλον σύνεα κούραις,
 Λαφνόκομον εἴφανον θήκαν δὲ ἐγκέφαλον •
 Πατέρις δ' ἔν ραλερῇ σεσφισμύον εὐρε δεχέσθω,
 Εν κέλποισι πολλῷ ἀμφεπέτωτε χερόνον.
 Χαίρεο μουσίων βλέχβηλε τὸ λαμπερόν φῶς,
 Πατερίδ' ἢ δ' ἀσῆρ χαίρεο εὖ θιάγων.
 Τοι θεὸς σδρανόθεν πολύδωρ δῶρα δίδωσι,
 Καὶ καμάποισι παλεις σῖσιν ἄεθλα φέρει.
 Ορνισιν ἴθι κελαῖς, ὁ θεὸς χρισός τε σωτήρ
 Πνύματι ζωὴ ἀρίω ἔσθω ἄμορεβ' εὖς.

A L I U D.

Ardua qui statuis virtutis culmina celsæ
 Scandere, si sapias, aspera disce pati.
 Aspera disce pati, namq̃ arcta est semita, multos
 Absterrens molles asperitate sua.
 Sunt scopuli diri, sunt dura obstacula, densis
 Sentibus & saxis obsita tota via est.
 Est labor, est sudor, contemptus, jurgia, livor,
 Scommata cum fannis cumq̃ dolore dolus.
 Talia nam stolidum vitiorum vulgus alumnus,
 Prò pudor, ex pleno gutture fundit iners.
 Sic & qui cupias sacri penetralia phœbi
 Inspicere, & clara Palladis arce capi.
 Nullos difficiles te formidare labores
 Convenit, heic labor est qui potiora facit.

Ille

Ille quidem durus, dulcis sed gratia fructus
 Duritiem superans dulcia quæq; sapit.
 Ergo animum obdurans discas tolerare laborem
 Nam mage quam nocuit proderit ille tibi.
 Quumq; prævit onus certò comitantur honores,
 Hæc quia conveniunt nomine req; simul.
 Sapius attento volvens hoc pectore Doctus
 Bleichyelus, Clarii Pieridumq; decus.
 Prædurum forti superavit mente laborem
 Gestiit & studiis invigilare bonis
 Invidiam vicit patiens, obstacula removit
 Prudens, in stadio ut pergeret absq; mora.
 Illecebras Veneris flammæq; Cupidinis atras,
 Munera his geniti præteritq; Dei.
 Lauriger à teneris at se tibi Phæbe dicavit
 Et fuit in castris, Docta Minerva, tuis.
 Vos date nunc aures referenti ubi quarere cæpit
 Auxit & has dites quas cumulavit opes.
 Arhus qua genuit mentemq; polivit honestis
 Moribus, hæc sophiæ prima elementa dedit
 Postea BACHMANNUS Maroni Clarus in urbe
 Artibus & linguis imbuat ingenuis.
 Illinc Hafniacas patriæ remeavit in oras
 Hafnia nam Musis Regia grata fuit.
 Illic VINSTRUPIUS Doctor celeberrimus, illic
 Excellens DYBVAD, REISENIUSq; gravis
 Ipsum dogma sacrum summo quod venit olympo
 Conjunctis animis edocûere probè.
 Fontes STVBBÆUS sacros, & CRAGGIUS acer
 Naturæ occultas monstrat adire vias.
 FINKIUS ac tandem sua firma mathemata junxit
 Et STEPHANUS Logicam, Rhetoricamq; FABER.
 Hinc

4

Hinc palmam tenuit, tulit hinc condigna laborum
 Premia, temporibus Laureæ ferta gerens.
 Rursus Teutonicas statuens in visere Musas
 Acceſſit munda munda Lyceæ ROSÆ
 Pectora quæ juvenis ditabant dotibus amplis,
 Munera & Aonidum fertiliora dabant.
 Vittemberga tuas tandem pervenit ad ades,
 Vtteriusq̃ suas strenuus auxit opes.
 Doctrinæ ut cumulum sapienti pectore magnum
 Clauderet, & patriæ gloria summa foret.
 Talibus in castris vexilla volantia vidit,
 Dii Sophiæ; digno reddite dona precor,
 Et servate diu quem contribuistis honorem
 Floreat ut honor, & floreat ipse simul.
 Vittembergensis doctorum cœtus orabis
 Debetur meritis gratia magna tuis
 Debita nam defers virtuti præmia, dignos
 Laudibus extollens, laus tua, lata sonet.
 Ornatus rediit fertis tibi gratus alumnus
 Floricomis, gaude tu Generosa ROSA.
 Hafnia congaude Musis cultissima sedes,
 Hujus namq̃ tuum crescit honore decus.
 Latere & plausu redeuntem suscipe læto
 Patria, sit patrii fama decusq̃ soli.
 Gaudebunt fratres letabunturq̃ sorores,
 Totus amicorum psallat ovetq̃ chorus.
 Cedite sed tecti, vos inquam, cedite Momi
 Victori victas huc age ferte manus.
 Gaudia præmissi cumularunt ecce dolores,
 Sic dolor atque decus convenienter eunt.
 Præteritus labor en dulcem dedit ille quietem,
 Sic labor & laudes convenienter eunt.

As

Ac demum latus durum super omne triumphat,
Sic quem pressit onus jam comitatur honos.
Te Bleichvele tua Raphael deducat in oras
Incolumem patriæ, prosperet atq; viam.
Te DEVS ad nitidos comitetur & ipse penates,
Te jubeat placido ducere vela salo.
Te faciat seros florentem Nestoris annos
Vivere, te officio splendidiore beet.
Te tua gens columnen dicat: te Ecclesia lumen:
Te domus ac patrem: te Schola sancta ducem.
Hæc cape quæ fudit tenuis mea carmina vena
Perpetuò vegetus vive vicensq; Vale.

